

Vrhbosnensia u „novom ruhu“!

Poštovani čitatelji!

U rukama imate novi broj *Vrhbosnensiae*. Vjerujem da ste odmah zamijetili određene novine i izmjene. O čemu je riječ?

Prošli je broj bio prvi broj koji smo izdali nakon što smo uzdignuti na rang Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Sarajevu. Ta je činjenica povukla za sobom još neke stvari. To jest, potaknula nas je na još ozbiljniji i odgovorniji rad. Tako smo krenuli s podizanjem znanstvenosti našeg časopisa na višu razinu. Što to uključuje? Kao prvo, ozbiljan znanstveni časopis zahtijeva međunarodno znanstveno vijeće časopisa. Ako pogledate prve stranice ovog broja, vidjet ćete da je znanstveno vijeće sastavljeno od znanstvenika iz raznih zemalja, da su u njemu znanstvenici različitih nacionalnosti, različite dobi, da pripadaju i dijecezanskom i redovničkom kleru. Ujedno smo nastojali obuhvatiti što je moguće više teoloških područja. Sve je to pokazatelj naše otvorenosti i raznolikosti. Ali najvažnije od svega jest to da je riječ o uglednim znanstvenicima koji će svojim savjetima i preporukama ovom časopisu pomoći da on dadne što veći doprinos teološkoj znanosti.

Druga novost jesu članci. Od ovog broja, a sve zbog podizanja razine znanstvenosti ovog časopisa, počeli smo s recenziranjem svakog pojedinog članka. Naime, svaki priloženi članak za objavljivanje ide na recenziju dvojici recenzenata koji moraju dati svoje pozitivno mišljenje o članku te ga preporučiti za objavljivanje ili ne objavljivanje u ovom časopisu. Uz to, recenzenti predlažu i kategorizaciju članaka, koji se kreću od izvornih znanstvenih radova, prethodnih priopćenja, preglednih radova te stručnih radova. Uz recenziranje i kategoriziranje članaka, novost je i UDK (univerzalna decimalna klasifikacija) koja pomaže razvrstavanju članaka u određeno znanstveno područje.

Donijeli smo i neke nove rubrike, to jest prethodne smo rubrike malo preuredili. Do sada su u *Vrhbosnensii* bile tri rubrike: studia, reflexiones i recensiones. Te smo rubrike malo „konkretizirali“, ali i dalje ostali otvoreni za razne vrste radova. Nove su rubrike: članci – articles; priopćenja – news; pogledi – opinions; osvrti – commentaries; prikazi – surveys; dokumenti – documents; recenzije – book reviews te bibliografije – bibliographies.

Budući da su to bile nužne „unutarnje“ promjene, odlučili smo se i za neke „izvanjske“. Riječ je o vanjskom dizajnu. Iako je dizajn nov, on ipak nije načinio rez i prekid s dosadašnjom tradicijom ovog časopisa. Nastojali smo naslovnicu malo pojednostavniti i dati joj malo ozbiljniji izgled, što i doliči znanstvenom časopisu. A opet, kao što sam rekao, željeli smo i dalje

biti časopis koji ne prekida s dosadašnjom tradicijom i koji spaja božansko i ljudsko, nebesko i zemaljsko, svjetovno i crkveno. (Naime, na koricama prijašnjih brojeva izmjenjivale su se dvije boje: plava – koja je simbol Duha i nebeskog te žuta – papinska boja). Nijanse tih dviju boja zadržali smo i dalje. Uz to, odabrali smo i novi tip i veličinu slova, koji su, nadamo se „čitljiviji“. No, to je svakako manje važna izmjena.

To su neke od novosti koje ste uočili, ili ćete uočiti. Nadamo se da vam te novosti neće biti problem, nego da ćete ih razumjeti kao nužno osvježanje.

A sada ukratko o radovima koje ćete susresti u ovom broju. Na početku se nalaze tri izvorna znanstvena rada koja se svojom tematikom poprilično razlikuju. Prvi rad (Turalija) s biblijskog je područja i govori o Agûru – mudracu koji naglašava da je nemoguće doći do nadnaravnog znanja i da se čovjek ne može uspoređivati s Bogom. Koliko god se trudio oko znanja i mudrosti, što je potrebno i nužno, tim ljudskim znanjem i mudrošću ne može prodrijeti u spoznanje Boga. Drugi rad (Vukšić) povijesnog je karaktera i donosi zanimljiv rad o trapističkoj visokoj filozofsko-teološkoj školi, o kojoj se malo znalo, malo pričalo, a puno zanemarivalo. Pronalasci do kojih je došao prof. Vukšić pokazuju da je riječ o veoma zaslužnoj odgojnoj, obrazovnoj i znanstvenoj ustanovi Katoličke crkve, koja je najstarija visokoškolska ustanova na području Banja Luke. Treći rad (Spajić) govori o temi solidarnosti koja bi trebala zauzimati važno mjesto u socijalnom nauku Crkve i svakog pojedinca. Posebno se osvrće na učenje pape Ivana Pavla II., koji solidarnosti pridaje važno mjesto, osobito kad je potrebno rješavati međunarodne sukobe, gdje se posebno treba paziti na pravednost, poštovanje ljudskih prava i opće dobro.

Ne bi se smjelo zaobići ni ostale pregledne radove koji obrađuju razne teme: od prevažne uloga laika u Crkvi, njihove zadaće i odnosa crkvene hijerarhije prema njima; tema odgoja koji mora voditi zrelosti pojedinca, s tim da se taj odgoj uvijek mora temeljiti na Bibliji, tj. na nadnaravnom, budući da će jedino tada doći do zrelosti i „čovjeka savršena“ (Ef 4,13). Časopis donosi i rad o enciklici *Pacem in terris* koja samo što nije vidjela Mojsija (50 će joj godina uskoro biti), ali je i danas aktualna svojim pozivom na mir i mirno rješavanje sukoba ističući da univerzalna vrijednost ljudskih prava može omogućiti trajan mir. Donosimo i prikaz jednog pravca dogmatske teologije, a riječ je o nedovoljno poznatoj dramskoj teologiji.

Tu su i ostali vrijedni radovi, uz koje vam želim ugodno druženje.

Glavni i odgovorni urednik